

Ter dankbare herinnering aan

Arnold Kaufholz

Lid in de Orde van Oranje-Nassau

weduwnaar van

Mien Hanssen

* 30 december 1931

† 27 oktober 2013

Je handen hebben voor ons gewerkt.

Je hart heeft voor ons geklopt.

Je ogen hebben ons tot het laatst gezocht.

Rust nu maar uit.

Voor uw bliken van medeleven tijdens de ziekte en het overlijden van pap willen we u oprecht bedanken.

*Arno en Marian, Marlie en Eddy, Meggie en Jo, Paul en Astrid,
kleinkinderen en achterkleinkinderen*

De plechtige zeswekendienst zal gehouden worden in de kerk van de Heilige Drievuldigheid te Rimburch op zondag 15 december a.s. om 10.00 uur.

Pap, geboren in Linnich, Duitsland, groeide op in Rurdorf in een gezin van vier kinderen. In zijn jonge jeugd werd hij geconfronteerd met de oorlog, waar hij veel nare herinneringen aan beleefde. In 1957 trad hij in het huwelijk met mam en ging inwonen bij zijn schoonouders in Rimburch. Zijn leven werd gekenmerkt door hard werken en eenvoud. Typerend was zijn plichtsgetrouwe en precieze karakter in zijn werk als hovenier en in zijn hobby's. Zijn betrokkenheid bij het zangkoor, met een grote bijdrage aan de organisatie van 100-jarig bestaan, de kerk, de bijenvereniging; hij keek er met een voldaan gevoel op terug. Voor deze rijke inzet heeft hij een lintje mogen ontvangen. Zijn thuis was zijn leven. Er was geen ruimte voor vakanties. Toch heeft hij met mam enkele mooie uitstapjes en vakanties beleefd waar hij achteraf met veel plezier over vertelde. Ook genoot hij van de vele familiebezoekjes.

In 2004 kwam een ommekeer in zijn leven door het overlijden van mam. Een groot gemis, een gevoel van leegte. Zonder ervaring moest hij zich bezighouden met huishoudelijke taken. Afhankelijk zijn van derden wilde hij niet. Wij hebben allen met respect en bewondering gekeken hoe snel en goed hij zich deze taken eigen maakte. En... hij was er trots op.

Sinds enkele jaren voelde hij dat hij niet meer de kracht had voor al zijn werk en hobby's. Elk jaar werd de moestuin kleiner. Met tranen in de ogen heeft hij afscheid moeten nemen van 'zijn bijen'. Deze waren zijn trots, bijna 70 jaar imker. Eind 2012 werd hij ongeneeslijk ziek. Desondanks behield hij zijn zelfstandigheid tot augustus jl. Zijn toestand ging daarna snel achteruit. Hij zag dat de kerst ver weg was. Zijn val in de laatste week bleek doorslaggevend. Drie dagen later is hij - te midden van zijn gezin - ingeslapen.

Pap, de kracht die jij ons gegeven hebt, zal ons verder helpen.
We zullen je nooit vergeten.